

நிமிர்நடைப் புரட்சி: அல்லது மனிதர்கள் ஏன் நிமிரிந்து நடக்கிறார்கள்?

ஆசிரியர்: கூகி வா தியாங்கோ (Ngugi wa Thiong'o)

(கிசுயு மொழியிலிருந்து சிறுகதையாசிரியரால் ஆங்கிலத்திற்கு
மொழிபெயர்க்கப்பட்டது)

தமிழாக்கம்: அனிருத்தன் வாசுதேவன்

முன்னொரு காலத்தில், மனிதர்கள் தாம் நடப்பதற்குக் கால்களுடன்
கைகளையும் பயன்படுத்தி நான்கு கால்கள் கொண்ட விலங்குகளைப் போலவே

இருந்து வந்தனர். முயல்கள், சிறுத்தைகள், காண்டாமிருகங்களை விடவும் வேகமாகச் செல்லக்கூடியவர்களாக இருந்தனர். உடலின் மற்ற எந்த பாகங்களையிடவும் கால்களும் கைகளும் அருகருகில் இருந்தன. அவை உடலோடு இணையும் இடங்கள் ஒத்தவையாக இருந்தன: தோள்களும் இடுப்பும்; முழங்கைகளும் முழங்கால்களும்; கணுக்கால்களும் மணிக்கட்டுகளும். கைகளும் கால்களும், ஒவ்வொன்றும் ஐந்து விரல்களுடனும் அவற்றிற்கான நகங்களுடனும் இருந்தன. கைகளும் பாதங்களும் ஒத்த வடிவமைப்பைக் கொண்டிருந்தன: ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்து விரல்கள், பெருவிரல் தொடங்கி சிறுவிரல் வரை. அந்நாட்களில், பாதத்தில் இருப்பதுபோல கைகளிலும் பெருவிரல் மற்ற விரல்களுக்கு அருகாமையிலேயே இருந்தது. கைகளும் கால்களும் ஒன்றையொன்று நெருங்கிய உறவினர்களாகவே கருதின.

இரண்டும் இணைந்து செயல்பட்டு உடலை அது செல்லவேண்டிய இடங்களுக்கு எடுத்துச்சென்றன. சந்தைக்கு, கடைகளுக்கு, மலைகள் மற்றும் மரங்களின் மேலும் கீழும், எங்கெல்லாம் போகத் தேவையிருந்ததோ அங்கு அவை உடலை இணைந்து எடுத்துச்சென்றன. நீரிலும்கூட அவை ஒருசீராய் இயைந்து உடலை மிதக்கவோ, நீந்தவோ, குதிக்கவோ செய்தன. அவற்றிற்கிடையிலான உறவு சமமானதாகவும் ஜனநாயகத் தன்மையுடனும் இருந்தது. அது மட்டுமின்றி உடலின் மற்ற உறுப்புகளின் பயன்களையும் அவற்றால் இரவல் பெறமுடிந்தது. உதாரணத்திற்கு, வாய் எழுப்பக்கூடிய ஒலி, காதுகளின் கேட்கும் திறன், மூக்கின் தன்மையான முகர்தல், கண்களின் பார்வைத் திறன்.

கைகளும் கால்களும் குழப்பமின்றி சீராக இணைந்து செயல்படுவதைக் கண்டு உடலின் மற்ற உறுப்புகளுக்கு மிகுந்த பொறாமை ஏற்பட்டது. தங்களுடைய தனித் திறன்களை இவற்றின் பயன்பாட்டிற்கு இரவல் தரவேண்டியிருந்ததை எண்ணி அந்த உறுப்புகளுக்கு அதிருப்தியும் அசூயையும் உண்டாயின. பொறாமையின் மயக்கத்தில், கைகளும் கால்களும் தம்மை எல்லா இடங்களுக்கும் ஏந்திச் செல்கின்றன என்ற உண்மையை அந்த உறுப்புகள் மறந்துவிட்டன. அவற்றிற்கு எதிராக சதித்திட்டம் தீட்டத் தொடங்கின.

முளையிடமிருந்து ஒரு சூழ்ச்சியை இரவல்பெற்று நாக்கு அதனை உடனடியாக செயல்படுத்தத் தொடங்கியது. கைகள் மற்றும் கால்களின் திறன்களை ஒப்பிட்டு உரக்க பேசியது. இரண்டில் எவை அதிக வலிமை கொண்டவை, கைகளா கால்களா, என்று அவற்றிற்குக் கேட்கும்படி சந்தேகிக்கவும் தொடங்கியது. அதுவரை தங்களுடைய பணிகளைப் பற்றிச் சிந்தித்திராத கைகளும் கால்களும் இப்போது வாயிடமிருந்து பேச்சுத்திறனைப் பெற்று தாமே உடலின் மிக முக்கியமான உறுப்பு என்று வாதமிடத் துவங்கின. அங்கு தொடங்கிய சர்ச்சை விரைவில் இருவரில் யார் அழகானவர் என்பது குறித்தானது. தன்னுடைய நீண்ட மெலிந்த விரல்களைப் பற்றி கை பெருமை பிதற்றியது மட்டுமின்றி கால்விரல்கள் குட்டையாகவும் தடிமனாகவும் இருப்பதாகக் கேலி பேசியது. இதற்கு எவ்விதத்திலும் சளைக்காத கால்விரல்கள், கைவிரல்கள் ஒல்லியாக இருப்பதை ஏளனம் செய்தன. பசியில் வாடும் உறவினர் என்று கைவிரல்களை அவை கேலி செய்தன. இது பல நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து

சில நேரங்களில் கைகளும் கால்களும் இணைந்து சீராகச் செயல்படுவற்குத் தடையாகவும் இருந்தது. இறுதியில் இது அதிகாரம் குறித்தப் பிரச்சனையாக உருவெடுத்தது. அதில் நடுநிலை வகித்து மத்தியஸ்தம் செய்ய மற்ற உறுப்புகளின் உதவியை நாடின.

போட்டி ஒன்று வைக்கலாம் என்று நாக்கு யோசனை சொன்னது. பிரமாதமான யோசனை என்று எல்லா உறுப்புகளும் ஒப்புக்கொண்டன. கைகளுக்கும் கால்களுக்கும் இடையே மல்யுத்தப் போட்டி வைக்கலாம் என்று சில உறுப்புகள் யோசனை கூறின. மற்றவையோ கத்திச் சண்டை, ஓட்டப்பந்தயம் அல்லது சதுரங்கம் அல்லது தாய்ப் போட்டி என்று பரிந்துரைத்த வண்ணம் இருந்தன. ஆனால் இவற்றில் எதுவும் இரு உறுப்புகளையும் சமமாக சோதிக்காது என்று கருதப்பட்டு அந்த யோசனைகள் நிராகரிக்கப்பட்டன. மீண்டும் நாக்கு, மூளையிடமிருந்து எண்ணத்தை கடன்பெற்று, ஒரு தீர்வு வழங்கியது: ஒவ்வொரு உறுப்பும் முறையே ஒரு சவாலைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும். கைகளும் கால்களும் இந்தத் தீர்வை ஏற்றுக்கொண்டன.

காட்டில் மரங்களற்ற ஒரு பகுதியில் ஆறு ஒன்றின் அருகில் போட்டி நடைபெற்றது. உடலின் உறுப்புகள் அனைத்தும் தமக்கிடையே போட்டியில் ஈடுபட்டிருப்பதால் இந்த நேரத்தில் வெளியிலிருந்து உடலுக்கு எந்த ஆபத்தும் வராமலிருக்க மிகுந்த விழிப்புடனும் எச்சரிக்கையுடனும் இருந்தன. கண்கள் நெடுந்தூரம்வரை பார்வையிட்டு மிகச் சிறிய அபாயம்கூட இல்லை என்பதை உறுதிசெய்துகொண்டன. செவிகளோ எந்த நுண்ணிய ஒலியும் கேட்குமாறு தம் திறன்களைக் கூர்மையாக்கிக்கொண்டன. கண்களின் கூர்மையான

பார்வையையும் செவிகளின் துல்லியமான கேட்கும் திறனையும் மீறி வரும் ஆபத்து எதையும் முகர்ந்து கண்டுகொள்ள ஆயத்தமானது மூக்கு. தேவைப்பட்டால் “அபாயம்!” என்று பீதியொலி எழுப்பத் தயராக இருந்தது நாக்கு.

எல்லாத் திசைகளிலும் இந்தப் போட்டி குறித்த செய்தியைக் கொண்டுசேர்த்தது காற்று. முதலில் வந்துசேர்ந்தவை நான்குகால் விலங்குகள். தாம் அமைதியில் வருவதைக் குறிக்க அவை பசும் மரக்கிளைகளை ஏந்தி வந்தன. சிறுத்தை, சிங்கம், ரைனோ, கழுதைப் புலி, யானை, ஒட்டகச்சிவிங்கி, ஒட்டகம், நீண்ட கொம்புடைய பசு, குறுகிய கொம்புடைய எருமை, ஆண்டிலோப், கஸெல் மான்கள், முயல்கள், எலிகள். நீர்விலங்குகளான மீன்களும் நீர்யானைகளும் முதலைகளும் தம் உடல்களின் மேல்பகுதியை நிலத்திலும் மற்றதை ஆற்றிலும் வைத்தபடி இருந்தன. நெருப்புக்கோழிகள், கினிக்கோழிகள், மயில்கள் ஆகிய இருகால் பிராணிகள் உற்சாகத்தில் தம் இறக்கைகளை அசைத்துப் படபடத்தன. மரங்களிலிருந்து பறவைகள் கீச்சிட்டன. சுவர்க்கோழி தொடர்ந்து ஒலியெழுப்பியபடி இருந்தது. சிலந்தி, புழு, பூரான், மரவட்டை ஆகியன நிலத்திலும் மரங்களிலும் ஊர்ந்து வந்தன. பச்சொந்தி மிகக் கவனமாக, மெதுவாக நடந்து வந்தது. ஆனால் பல்லியோ ஓரிடத்தில் நிலைகொள்ளாமல் அங்குமிங்கும் ஓடியவண்ணமிருந்தது. குரங்குகளும் சிம்பன்சிகளும் கொரில்லாக்களும் கிளைக்குக் கிளைத் தாவியபடி இருந்தன. மரங்களும் புதர்களும் கூட அசைந்தும் வளைந்தும் குனிந்தும் பின் அமைதியாக நின்றும் பங்கேற்றன.

போட்டிக்கான பாடலொன்றுடன் வாய் தொடங்கியது:

நம்முடைய மகிழ்ச்சிக்காக
 நம்முடைய மகிழ்ச்சிக்காக
 நம்முடைய மகிழ்ச்சிக்காக
 நாம் இதைச் செய்கிறோம்
 ஏனெனில் நாம் அனைவரும்
 ஒரே இயற்கையிலிருந்து வருகிறோம்

போட்டியின் இறுதியில் மேற்கொள்ளப்படும் முடிவை நயத்தோடும்
 பிடிவாதமின்றியும் வெளிநடப்பு செய்யும் மிரட்டல்களின்றியும் வேறு
 போராட்டங்களின்றியும் ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கைகளும் கால்களும் உறுதிமொழி
 கூறின.

போட்டிக்கான முதல் சவால் கைகளிடமிருந்து வந்தது. மரக்கட்டை
 ஒன்றை அவை நிலத்தில் வீசின. கால்கள், வலது இடது என்று
 தனித்தனியாகவோ அல்லது சேர்ந்தோ, அந்த மரத்துண்டை நிலத்திலிருந்துத்
 தூக்கி வீசியெறியவேண்டும். போட்டியில் எந்த நேரத்திலும் கால்களிரண்டும்
 ஒன்றோடொன்று கலந்தாலோசித்துக் கொள்ளலாம். தம் விரல்களைத்
 தேவைக்கேற்றவாறு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். கால்கள் அந்த மரக்கட்டையைத்
 திருப்பவும் தள்ளவும் முயன்றன. தம்மால் இயன்றதைச் செய்துபார்த்தன.
 ஆனால் அவற்றால் அந்தக் கட்டையைத் தூக்க இயலவில்லை. ஒரு சில
 அங்குலங்கள் மட்டுமே நகரச் செய்ய முடிந்தது. இதைப் பார்த்தக் கைவிரல்கள்,
 வாயிலிருந்து ஒலியைக் கடன்பெற்று ஏளனச் சிரிப்பு சிரித்தன. பின் கைகள்
 அழகுப் போட்டியில் அணிவகுப்பதுபோல நடந்துவந்து தம் மெல்லிய

வடிவத்தைப் பெருமிதத்துடன் காட்டிப் பின் அந்த மரத்துண்டை பல்வேறு விதங்களில் தூக்கிக் காண்பித்தன. தூக்கிய மரத்துண்டை காட்டிற்குள் வெகுதூரத்தில் வீசி அங்கிருந்த பார்வையாளர்களின் பாராட்டையும் மற்ற போட்டியாளர்களின் பெருமூச்சையும் பரிசாய்ப் பெற்றன. தொடர்ந்து இன்னும் பல திறன்களையும் கைகள் காண்பித்தன. கிண்ணம் நிறைய அரிசியிலிருந்து கற்களைப் பொறுக்கி எடுத்தன. ஊசியில் நூலைக் கோர்த்தன. கனமான மரக்கட்டைகளைத் தூக்குவதற்கு ஏதுவாக உருளைகளை வடிவமைத்தன. ஈட்டிகளைத் தயாரித்து அவற்றை நெடுந்தூரம் வீசவும் செய்தன. இந்தச் செயல்களையும் அசைவுகளையும் கால்விரல்களால் கற்பனை மட்டுமே செய்யமுடிந்தது. தம் சகோதரர்களான கைவிரல்களின் நுட்பத்தையும் திறனையும் கண்டு வியப்பதைத் தவிர அவற்றால் வேறெதுவும் செய்ய இயலவில்லை. கைகளின் செயல்திறனைப் பாராட்டிப் பார்வையாளர்களின் கைகள் தட்டி ஆரவாரிப்பதைக் கண்டு கால்களுக்கு அதயை உண்டாயிற்று. ஆனால் அவை அத்தனை எளிதாக தோல்வியை ஏற்கப்போவதில்லை. வாட்டங்கொண்டு தம் பெருவிரல்களால் நிலத்தில் கோடுகள் வரைந்தபடி அவை அங்கே அமர்ந்திருந்தாலும், அடுத்துத் தாம் முன்வைக்கவேண்டிய சவாலைப்பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தன.

ஒருவழியாகக் கால்களும் கால்விரல்களும் தம் சவாலை முன்வைக்கும் நேரம் வந்தது. தங்களுடைய சவால் மிக எளிமையானது என்றன அவை. கைகள் முழு உடலையும் போட்டி வட்டத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு ஏந்திச் செல்லவேண்டும். ஆணவம்கொண்ட கைவிரல்களோ என்னவொரு அசட்டுத்தனமான சவால் என்று எண்ணின. கண்கொள்ளா காட்சியாக இருந்தது

அந்தச் சவால். உடல் தலைகீழாக இருந்தது. கைகள் தரையைத் தொட்டபடி இருந்தன. கண்கள் தரைக்கு அருகாமையில் இருந்ததால் அவற்றின் பார்வையின் விட்டம் மிகக் குறுகிவிட்டிருந்தது. புழுதி மூக்கிற்குள் புகுந்துத் தும்மல் ஏற்பட்டது. கால்களும் கால்விரல்களும் காற்றில் மிதந்தன. “கால்கள் உயர்ந்திருக்கட்டும்!” என்று பார்வையாளர்கள் கூவி ஆரவாரித்தனர்.

கால்களை உயர்த்திப்பிடி

கவலையேதும் இல்லை

கால்களை உயர்த்து

கால்கள் போகும் திசையில் போ

வானில் பறந்துசெல்லலாம் வா

என்று உற்சாகக் குரலெழுப்பினர்.

ஆனால் எல்லோருடைய கவனமும் கைகள் மீது இருந்தது. சற்றுமுன் அனாயாசமான திறமைகளை நிகழ்த்திக்காட்டிய கைகள் இப்போது சற்றுதூரம் கூட நகர இயலாமல் தடுமாறின. சில அடிகள் எடுத்துவைத்த உடனேயே கரங்கள் வலியில் கதறின. கைகள் சமநிலையிழந்து தட்டுத்தடுமாறி சுமந்த உடலைத் தாங்க இயலாமல் கீழே விழச்செய்தன. சற்று ஓய்வெடுத்துவிட்டுப் பின் மீண்டும் முயற்சிசெய்தன. இம்முறை நிலத்திற் மீதான பிடிப்பை உறுதிசெய்ய விரல்களை இன்னும் நன்றாக விரித்து வைத்துக்கொள்ள முயன்றன. ஆனால் கட்டைவிரல் மட்டுமே விரிந்துகொடுத்தது. கரணமடித்துத் தூரத்தைக் கடந்துசெல்ல முயற்சி செய்தன. ஆனால் அதற்குக் கால்களின் பயன்பாடும் வேண்டும் என்பதால் அந்த முயற்சி நிராகரிக்கப்பட்டது.

கால்விரல்கள் சிரிப்பதற்கான தருணம் இது. முன்பு கைவிரல்கள் சிரித்த கிரீச்சொலிபோல் இல்லாமல் அவை வாயிடமிருந்து நல்ல ஆழ்தொண்டைச் சிரிப்பொலியைக் கடன்பெற்றுச் சிரித்தன. அந்த ஏளனச் சிரிப்பைக் கேட்டுத் துணுக்குற்ற கைவிரல்கள் உடலை ஏந்திச் செல்ல இன்னொரு முறை தீவிரமாக முயன்றன. ஆனால் அவற்றால் ஒரு அடிகூட முன்வைக்க இயலவில்லை. அயர்ந்துபோய் சவாலைக் கைவிட்டன. தங்களுடைய தடகளத் திறன்களைக் காண்பிக்க கால்களுக்கு இது சந்தர்ப்பமாயிற்று. அவைத் தாளமிட்டன, ஓடின, குதிரைபோல் குதித்தோடின, உயரமாக எம்பிக் குதித்தன, அகலமாகத் தாண்டிக் குதித்தன. இத்தனைக்கும் இடையே உடல் ஒருமுறைகூட கீழே விழவில்லை. பார்வையாளர்கள் அனைவரின் கால்களும் தரையில் ஓங்கித் தட்டித் தம் அதரவைத் தெர்வித்தன. கரங்கள் எழும்பி இந்தப் பாரபட்சமான உற்சாகத்திற்குக் கண்டனம் தெரிவித்தன. முதல் சவாலை முன்வைத்தது தாம்தான் என்பதை அவை மறந்துவிட்டிருந்தன.

ஆனால் எல்லோரும் ஒன்றைக் கவனித்தனர். கைகள் உடலை ஏந்திச் செல்லுவதற்காக விரித்த கைக் கட்டைவிரல்கள் மற்ற விரல்களிடமிருந்து விலகியபடியே இருந்தன. இதுபற்றி எதிர் அணி உறுப்புகள் சிரிக்கத் தொடங்குமுன் அவை இன்னொன்றையும் கவனித்தன. அவ்வாறு விரிந்து விலகியிருந்த கட்டைவிரல்கள் கைகளை வலுவிழக்கச் செய்வதற்கு மாறாக அவற்றின் பற்றும் திறனை இன்னும் மேம்படுத்தியிருந்தன. என்ன இது! சிதைவடைந்த ஒன்று புதிய ஆற்றலாய் உருவெடுத்துவிட்டதே!

போட்டியில் வெற்றிபெற்றது யாரென்ற விவாதம் ஐந்து நாட்களுக்கு நீடித்தது. ஒவ்வொரு கையிலும் காலிலும் உள்ள விரல்களின் எண்ணிக்கையளவிலான நாட்கள். ஆனால் என்ன முயன்றும் யார் வென்றார் என்ற திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வர இயலவில்லை. ஒவ்வொரு அங்கமும் அதற்கான பணியை மிகச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தது. எந்த உறுப்பும் மற்றதன் துணையின்றி முழுமையாகச் செயல்பட முடியவில்லை என்பதே உண்மை. அதிலிருந்து ஒரு தத்துவ விசாரணை தொடங்கியது. உண்மையில் உடல் என்பது என்ன? என்று உறுப்புகள் அனைத்தும் தமக்கிடையே கேட்டுக்கொண்டன. பின் உடல் என்பது தம் ஒருங்கிணைப்பே என்று புரிந்துகொண்டன. அவை ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை என்பதை உணர்ந்தன. முழுமையும் சீராகச் செயல்பட ஒவ்வொரு உறுப்பும் சீராகச் செயல்பட வேண்டும்.

இதுபோன்ற போட்டி இனி எழாமலிருக்கவும், எந்த உறுப்பும் மற்ற உறுப்புகளின் செயல்பாட்டில் குறுக்கிடாமல் இருக்கவும் அவை ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தன. இனி உடல் நிமிர்ந்து நின்று கால்களை நிலத்தில் பதித்தபடி கைகள் காற்றில் அசைந்தபடி நடக்கும். உடலுக்கு இந்த முடிவு ஏற்படையதாகவே இருந்தது. இருப்பினும் தொடக்கத்தில் மனித உடல் எப்படியிருந்தது என்பது மறக்காமலிருக்க சிறு குழந்தைகள் மட்டும் தொடர்ந்து நான்கு கால்களில் நடக்க அனுமதிப்பதாக உடல் முடிவுசெய்தது. பின் உறுப்புகள் உடலுக்கான பணிகளைத் தமக்குள் பங்கிட்டுக்கொண்டன. உடலை ஏந்திச் செல்வது கால்களின் பணி, ஆனால் செல்லவேண்டிய இடத்தை அடைந்ததும் அங்குச் செய்யவேண்டிய பணிகளை நிறைவேற்றுவதும் கருவிகளைக் கையாள்வதும் கைகளின் பொறுப்பு. பலுகமந்து செல்லும் தீவிரமான

வேலையைக் கால்கள் மேற்கொண்டாலும் கைகள் நீண்டு சூழலின் மற்ற பணிகளைச் செய்து வாயில் உணவு சேர்வதற்கு உதவின. அப்படிக் கொண்டுசேர்த்த உணவை வாய், குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் பற்கள் கடித்துத் தொண்டை வழியாக வயிற்றுக்கு அனுப்பும் பணியை ஏற்றுக்கொண்டன. வந்துசேரும் உணவின் நன்மைகளையெல்லாம் பிழிந்தெடுக்கும் பணியும் பின் அந்த நன்மைகளைத் தன் கால்வாய்த் திட்டத்தின் வழியாக உடலின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அனுப்பிவிடும் பணியும் வயிற்றினுடையது. பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்களைப் பின் உடல் தன் கழிவுத் திட்டத்தின் வழியாக வெட்டவெளிகளிலோ மண்ணுக்கடியில் உரமாகவோ சேர்த்துவிடும். செடிகள் வளர்ந்து காய்க்கும். கை அதனைப் பறித்து வாயிடம் எடுத்துச் செல்லும். ஆம், உயிரின் சுழற்சி.

விளையாட்டுகளும் பொழுதுபோக்குகளும் கூட பங்கிடப்பட்டன. பாடுவது, சிரிப்பது, பேசுவது ஆகியவை வாய்க்கானவை. ஓடுதல், கால்பந்தாட்டம் ஆகியவை பெரும்பாலும் கால்களிடம் விடப்பட்டன. பேஸ்பாலும் கூடைப்பந்தாட்டமும் கைகளுக்கெனவும் ஆனால் அந்த விளையாட்டுகளில் ஓடுவது கால்களுக்கெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தடகளப் போட்டிகள் பெரும்பாலும் கால்களுக்கு உகந்தவையாக இருந்தன. இத்தகைய பணிப் பிரிவினை உடலை வல்லமைமிக்கதொரு உயிர்க்கருவியாக்கிற்று. அத்தகைய உடல் தன் செயல்பாட்டின் திறனிலும் அளவிலும் மிகப் பெரிய விலங்குகளைக் கூட மிஞ்சியது.

இருப்பினும் இத்தகைய நிரந்தரத் தீர்வுகூட பின்னொரு நாளில் சச்சரவுகளை விளைவிக்கலாம் என்று உடலின் உறுப்புகள் அறிந்திருந்தன. மேலே இருப்பதால் தரையைத் தொட்டிருக்கும் கால்களைவிடத் தான் சிறந்தது என்று தலைக்குத் தோன்றலாம். அல்லது தான் எசமானன் என்றும் தனக்குக் கீழே இருக்கும் உறுப்புகள் பணியாட்கள் என்றும் அது நினைக்கலாம். எனவே, தலை உட்பட எல்லா உறுப்புகளுக்கும் சம அதிகாரமே என்று அவை அழுத்தந்திருத்தமாக நிர்ணயித்தன. இதனை நிலைநாட்ட, எந்தவொரு உறுப்பு அனுபவிக்கும் வலியோ இன்பமோ மற்ற எல்லா உறுப்புகளும் அனுபவிக்குமாறு உறுதிசெய்தன. வாய்க்கு அவை விடுத்த எச்சரிக்கை: “என்னுடைய இது...” என்னுடைய அது” என்று அது கூறும்பொழுதெல்லாம் அது வாயாக மட்டுமல்லாமல் முழு உடலாகவே பேசும்.

பின், அவை சேர்ந்து பாடலொன்றைப் பாடின:

எங்களுடைய உடலில்

யாரும் சேவகனில்லை

எங்களுடைய உடலில்

எவரும் பணியாளில்லை

ஒருவருக்கொருவர் சேவை புரிவோம்

எமக்காக யாம்

ஒருவருக்கொருவர் சேவை புரிவோம்

எமக்காக யாம்

ஒருவருக்கொருவர் சேவை புரிவோம்

எங்கள் நாக்கு எங்கள் குரல்

நீ என்னை ஏந்து, நான் உன்னை ஏந்துகிறேன்
 நலமிக்கதொரு உடலைச் செய்வோம்
 நீ என்னைப் பற்றிகொள், நான் உன்னைப் பற்றுக்கிறேன்
 நலமிக்கதொரு உடலைச் செய்வோம்
 அழகே ஒற்றுமை

ஒன்றாய் உழைப்போம்
 நலமிக்கதொரு உடலுக்காய்

ஒன்றாய் உழைப்போம்
 நலமிக்கதொரு உடலுக்காய்
 ஒற்றுமையே நம் வலிமை

இதுவே 'முழுவுடல் வாழ்த்து' ஆனது. இன்றளவும் உடல் இந்தப் பாடலைப் பாடுகிறது. மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக் குறிப்பதும் இதுவே. அல்லது மனிதர்களுக்கும் நிமிர்நடைப் புரட்சியை நிராகரித்தவர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்றும் சொல்லலாம்.

நான்குகால் விலங்குகளுக்கு இந்தப் புரட்சியில் இம்மியளவும் ஈடுபாடில்லை. அவற்றைப் பொறுத்தவரைப் பாடுவது என்பது அபத்தமானதாய்த் தோன்றியது. வாய் சாப்பிடுவதற்கே, பாடுவதற்கல்ல. எனவே அவை இயற்கையின் பழமைவாதக் கட்சியை அமைத்துக்கொண்டு எதையும் மாற்றிக்கொள்ளாமல் தங்கள் முந்தைய பழக்கங்களையே தொடர்ந்தன.

உறுப்புகளின் வலைப்பின்னலிலிருந்து, ஒன்றுகூடிய உழைப்பிலிருந்து கற்கும்வரை மனிதர்களின் நலம் உறுதி. ஆனால் அவர்கள் உடலையும் தலையையும் ஒன்றோடொன்று போரிடுபவையாய், ஒன்றைவிட மற்றொன்றைச் சிறந்ததாய்க் கருதும்பொழுது நிமிர்நடைப் புரட்சியை நிராகரித்த தம் விலங்கு உறவினர்களுக்கு மிக நெருக்கத்தில் வந்துவிடுகிறார்கள்.

Aniruddhan Vasudevan writes, translates, dances, and studies anthropology at the University of Texas at Austin.